

ה"ט 24903/09/21 - מיזם נדל"ן והשקעות בית לחם 15 חולון בע"מ, אשר מתן נגד אושרי מורגן, איריס שטרום, איריס שטרום יזמות בניה, אהוד מורגן, תומר סלע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 24903-09-21 מיזם נדל"ן והשקעות בית לחם 15 חולון בע"מ ואח' נ' מורגן ואח'

לפני כבוד השופטת מיה רויזמן-אלדור

המבקשים: 1. מיזם נדל"ן והשקעות בית לחם 15 חולון בע"מ
2. אשר מתן

נגד

המשיבים:

1. אושרי מורגן
2. איריס שטרום
3. איריס שטרום יזמות בניה
4. אהוד מורגן
5. תומר סלע

החלטה

1. לפניי בקשה למתן צו מניעת הטרדה מאיימת לפי הוראות חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן - "החוק"), במעמד צד אחד.

2. לטענת המבקשת 1 (חברה יזמית העוסקת בבנייה), והמבקש 2 - הבעלים של המבקשת 1, הם התקשרו עם המשיבה 3 (אף היא חברה) לצורך ביצוע עבודות בניה בפרוייקט תמ"א 38 ברחוב בית לחם 13-15 בחולון שמטרתו חיזוק יסודות הבניין (להלן - "הפרוייקט"). המשיבה 2 היא בעליה הרשומים של המשיבה 3, המשיב 1 הוא

עמוד 1

מנהלן בפועל של העבודות שמבצעת המשיבה 3 עבור המבקשים בפרוייקט, המשיב 4 הוא אחיו של משיב 1 והמשיב 5 אחיה של המשיבה 2.

3. במסגרת הבקשה נטען, כי בשל מחלוקות שנתגלעו בין המבקשים לבין המשיבה 3 לעניין טיב העבודות שביצעה בפרוייקט ובשל השגותיהם של המבקשים לעניין אופן התנהלותה של המשיבה 3 והמחדלים הבטיחותיים בהם לקתה עבודתה, ביום 5.9.21 מסרו המבקשים למשיבים הודעה על ביטול ההסכם בין הצדדים ודרשו את סילוק ידם של המשיבה 3 ושל מי מטעמה מאתר הפרוייקט.

4. לטענת המבקשים, עד לרגע כתיבת הבקשה המשיבים טרם סילקו ידם מהפרוייקט, ומאז מסירת הודעת הביטול המשיבים ושלוחיהם גורמים במכוון נזקים לפרוייקט ומפריעים לביצוע הפרוייקט בנסיון למנוע השלמתו, וזאת בין היתר באמצעות הפעלת לחצים, אלימות ואיומים על המבקשת ועל עובדיה או על קבלני משנה מטעמה. לטענת המבקשים, המשיבים מפריעים לביצוע הפרוייקט בין היתר באמצעות כניסה לאתר הפרוייקט ללא רשות; באמצעות חסימת הכניסה לאתר וכיו"ב. על פי הנטען המשיבים גם מפעילים לחצים על קבלני משנה של המבקשת ומפעילים עליהם לחצים שלא ימשיכו בביצוע העבודות. בעניין זה - על פי הנטען - הגישו המבקשים תלונה למשטרה כנגד המשיבים ואף נאלצו להתקשר לאחרונה עם חברת שמירה.

5. מוסיפים וטוענים המבקשים, כי למרות הגשת התלונה במשטרה, ביום 12.9.21 המשיבים הגיעו לאתר הפרוייקט עם אנשים מטעמם שהטילו אימה על עובדי המבקשת ויחד הפעילו כוח פיסי על המבקש 2 שחסם את כניסתם לאתר, דחפו אותו ונכנסו בכוח לאתר. המבקש 2 הזמין את המשטרה אשר פינתה את המשיבים ואת האנשים מטעמם ולאחר מכן הגישו נגדם תלונה נוספת במשטרה ולמרות זאת הם נכנסו לאתר פעם נוספת.

6. לאור התנהלות זו של המשיבה 3 ושל שאר המשיבים או מי מטעמם - נולד לטענת המבקשים הצורך בהוצאת צו מניעת הטרדה מאיימת מכוח החוק.

7. לאחר שעיינתי בבקשה ובהתאם להוראות סעיף 7(ה) לחוק אני סבורה כי דין הבקשה להידחות כבר עתה, בשים לב לכך שהאכסניה המתאימה לטענות שהועלו בה על ידי המבקשים אינה בחוק למניעת הטרדה מאיימת, אלא בחלופות משפטיות אחרות שהדין האזרחי או הפלילי מעמידים לרשות המבקשים, ואסביר.

8. אפתח בכך שהבקשה הוגשה על ידי חברה בע"מ (המבקשת 1) ועל ידי המבקש 2 שהוא בעליה, כאשר מתיאור הנסיבות והרקע להגשת הבקשה, ובפרט מאופן פירוט הסיבות למתן הצו (ס' 25-29 לבקשה) נראה כי ליבתה האמיתית של הבקשה היא סכסוך עסקי מסחרי בין המבקשת 1 למשיבה 3, שבמסגרתו גם הודיעה המבקשת 1 למשיבה 3 על ביטול ההתקשרות ביניהן.

9. על פי הנטען בבקשה, המשיבים ואחרים מטעמם מנסים למנוע מהמבקשת 1 להתקשר עם עובדים או קבלני משנה אחרים לצורך השלמת ביצוע העבודות בפרוייקט, באופן שעל פי הנטען עלול לפגוע בהשלמת הפרוייקט

ובבטיחות דיירי הבניין בפרוייקט.

10. חלקה הארי של הבקשה מתייחס לטענות המבקשת 1 להתנכלות המשיבה 3 ומי מטעמה לעובדי המבקשת או לקבלני משנה מטעמה - טענות כלליות לגבי התנכלות, שאינן מפרטות את שמות האנשים הספציפיים להם התנכלו כביכול המשיבים.

11. בנסיבות בהן ליבתה של הבקשה המוגשת מכוח החוק היא טענות של חברה בע"מ וסכסוך עסקי בינה לבין חברה אחרת, קיימת בעייתיות משפטית לקבלה.

12. כידוע, קיימת גישה שיפוטית (שמוטב זה נמנה עם תומכיה), הגורסת כי חברה אינה רשאית לעתור בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת (ר' למשל ה"ט (שלום ב"ש) 52545-03-17 עמידר, החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ נ' בנימין שימשלשולי (13.04.2017); הט (ת"א) 4381-04-12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' גרינברג (23.4.12)).

13. בהינתן גישה זו, ובשים לב לכך שליבת הבקשה היא טענותיה של החברה - הרי קיים קושי מובנה בקבלתה כבר מטעם זה.

14. לכאורה ניתן היה לטעון שדי בצירופו של המבקש 2 לבקשה כדי להצדיק כניסתה של הבקשה אל חיקו של החוק.

15. ואולם, עיון מדוקדק בבקשה מלמד כי הטענה היחידה להטרדה או התנכלות פיסית ביחס למבקש 2 מהווה חלק זניח ושולי במסגרתה. גם ההתנכלות או ההטרדה הנטענת כלפי המבקש 2 בסעיף 23 לבקשה נולדה - כעולה מהבקשה עצמה - על רקע נסיונו של המבקש 2 לחסום בגופו את כניסתם של המשיבים לאתר הפרוייקט ולא כאקט יזום המכוון כנגד המבקש 2 באופן אישי. האמור מלמד לטעמי על כך שטענותיו האישיות של המבקש 2 אינן בליבת הבקשה ואינן אלא טענות נלוות לטענתה העיקרית של המבקשת 1, הנעוצה כאמור בסכסוך העסקי המסחרי שבינה לבין המשיבה 3.

16. בשים לב לליבתה העיקרית והאמיתית של הבקשה כפי שעולה מנוסחה המפורש, כמו גם מבין שורותיה, שהיא סכסוך עסקי אזרחי בין המבקשת 1 למשיבה 3, ספק רב בעיניי החוק מושא דיונו הוא הכלי המשפטי שיעד המחוקק להתמודדות עם סכסוכים מסוג זה, ואף ארחיק לכת ואומר שלטעמי התשובה היא לאו מוחלט.

17. כעולה מדברי ההסבר שקדמו לחקיקתו של החוק - המושג "הטרדה מאיימת" או במונחו האנגלי "stalking" מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, הפוגעים בשלוות חייו, פרטיותו או גופו של אדם, ועל פי נסיון החיים המצטבר מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המטרד (ר' הצעת החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"א - 2001 (הצעות חוק 2028 מיום 23.7.2001). דומני כי אין זו תמונת המצב העולה

מהבקשה ומבין שורותיה.

18. בשים לב לליבת הבקשה שהיא כאמור סכסוך עסקי בין המבקשת 1 לבין המשיבה 3, לא די בצירופו של המבקש 2 לבקשה כדי לשנות את ליבתה, ודומני כי האכסניה המשפטית הראויה להתמודדות עם התנהלותה הנטענת של המשיבה 3 או מי מהמשיבים האחרים או מי מטעמם איננה במסגרת החוק דנן כי אם במסגרת משפטית אחרת, אשר חזקה על ב"כ המבקשים שידעו להתאימה לנסיבותיו של תיק זה.

19. עוד אציין, כי תקיפה, איומים ושאר המעשים החמורים המיוחסים בבקשה למשיבים (ומובן שאינני חורצת כל דעה בשאלה אם אכן בוצעו בפועל) הם מעשים פליליים האסורים בתכלית האיסור וזאת לפי חוק העונשין. הטיפול בהם מופקד בידי משטרת ישראל, שבדידה אף לפעול להצבת הגבלות מגוונות על החשודים בביצוען, והכל - בלא כל צורך בקיומו של צו מניעת הטרדה מאיימת.

20. אשר על כן - הבקשה נדחית.

21. משלא הועברה לתשובה - אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.